

maa man dog erkende, at her kan der blive Spørgsmaal om at reservere de særlige Krigsretter for en saadan Lejlighed, og det var vel rigtigst at tage Forbehold i Lovforslaget i denne Retning.

Hvad angaar de omtvistede Punkter, skal jeg ikke komme nærmere ind paa dem her. Jeg kan i det hele taget slutte mig til Flertallets Opfattelse. Det vigtigste af de Punkter, hvor man er uenig, er Spørgsmaalet om, hvilke Sager der skal henregnes til de militære Straffesager, som er underkastede den særlige Retsforfølgning med militær Paataale. Der forekommer det mig, at Mindretallet har indsnævret dette Begreb „militære Straffesager“ alt for stærkt og væsentligt ladet sig lede af mere formelle Hensyn, medens Flertallet har taget mere Hensyn til de praktiske Betragtninger, som her maa komme frem. Men hele dette Spørgsmaal maa jo nærmere overvejes i Udvalget, og jeg tror, vi maa kunne komme til Enighed paa dette Punkt.

Der har dernæst været rejst Spørgsmaal om Paataalemyndigheden, derunder navnlig, hvorvidt Hærens tekniske Korps og Forplejningskorpset skulde have selvstændig Paataalemyndighed. Ogsaa dette hører til de Spørgsmaal, vi nærmere kan forhandle om.

Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) fremdrog Spørgsmaalet om Forsvarsministerens Paataalemyndighed. Man er jo enig om, at Forsvarsministeren skal kunne forlange, at en Sag gaar til Doms, selv om de militære Myndigheder har ønsket at afgøre den uden Dom. Men jeg ønsker gerne her at slaa fast, at selvfølgelig skal de militære Paataalemyndigheders Uafhængighed være sikret, saaledes at, naar de militære Myndigheder, som i øvrigt har Paataaleretten, ønsker, at en Sag skal paataales til Dom, skal Forsvarsministeren ikke kunne bestemme, at en saadan Paataale ikke skal finde Sted. Det synes jeg, det er ganske nødvendigt at være enig om.

Der er dernæst Spørgsmaalet om Adgangen til at klage over Disciplinarmidler. Der mener jeg, at Lovforslaget, som det er affattet i § 46, ikke er tilfredsstillende. Det bliver nødvendigt udtrykkelig at pointere, at der ikke er fri Adgang for enhver Kverulant til at klage i det uendelige over de Disciplinarmidler, som maatte være anvendte paa ham.

Endelig er der det Spørgsmaal, det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) fremdrog, hvor Forsvarsministeren gaar imod hele Kommissionen, idet han efter Lovforslaget har betaget de militære Myn-

digheder Adgangen til at ikende Straf som mørk Arrest indtil 10 Dage og Vand og Brød indtil 10 Dage uden Dom. Det kan jo godt siges at være en stor Myndighed at lægge i en enkelt Mands Haand, tilmed en Mand, der ikke har juridisk Uddannelse at kunne diktere en saa alvorlig Straf. Men bortset fra, at den, der faar Straffen dikteret, jo altid kan forlange Afgørelse ved Dom, hvis han tror, han staar sig derved, maa det dog erindres, at der indenfor Hæren, der jo omfatter alle Dele af Befolkningen, er og altid maa være visse meget haardhudede og uheldige Elementer, som ikke bryder sig en Døjt om de mindre Straffe, som opregnes i § 51, men som har Respekt for noget saadant som mørk Arrest eller Vand og Brød. Derfor staar det for mig saaledes, at det er betænkeligt at berøve de militære Myndigheder denne Adgang til at diktere saadanne Straffe. Men om dette Spørgsmaal kan vi ogsaa nærmere forhandle i Udvalget.

Jeg anbefaler paa mit Partis Vegne Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling i Udvalget, og jeg vil gerne have Lov til som det eneste af de Medlemmer, der har talt, der ikke har været med til at udarbejde Lovforslaget, at sige, at mit Indtryk af det er absolut godt, man kan ikke læse dette Lovforslag igennem uden at anerkende den klare Maade, hvorpaa det er affattet, og den forstandige Afvejelse, der er sket af de forskellige Hensyn, som maa komme i Betragtning.

Justitsministeren (Zahle): Da min Kollega Forsvarsministeren er forhindret i at være til Stede i Dag, idet han er bortrejst til Sverige, skal jeg tillade mig paa hans Vegne at takke for den velvillige Modtagelse, det af ham her forelagte Lovforslag, saaledes som det er udarbejdet af Kommissionen med nogle faa Ændringer, har modtaget fra alle Sider, en Modtagelse, som jo giver Løfte om, at denne store og vigtige Sag nu hurtig skal kunne finde sin Løsning.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Klaus Berntsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.